

Bayer Zsolt: Mindig küls? segítséggel

2009 december 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kezembe került egy dokumentum. Az utóbbi esztend?k egyik legtisztességesebb írása. Az MSZP egyik prominens személyisége írta, aki ráadásul tudós ember. S ami még ennél is sokkal fontosabb, az MSZP egyik legutolsó tisztességes alakja.

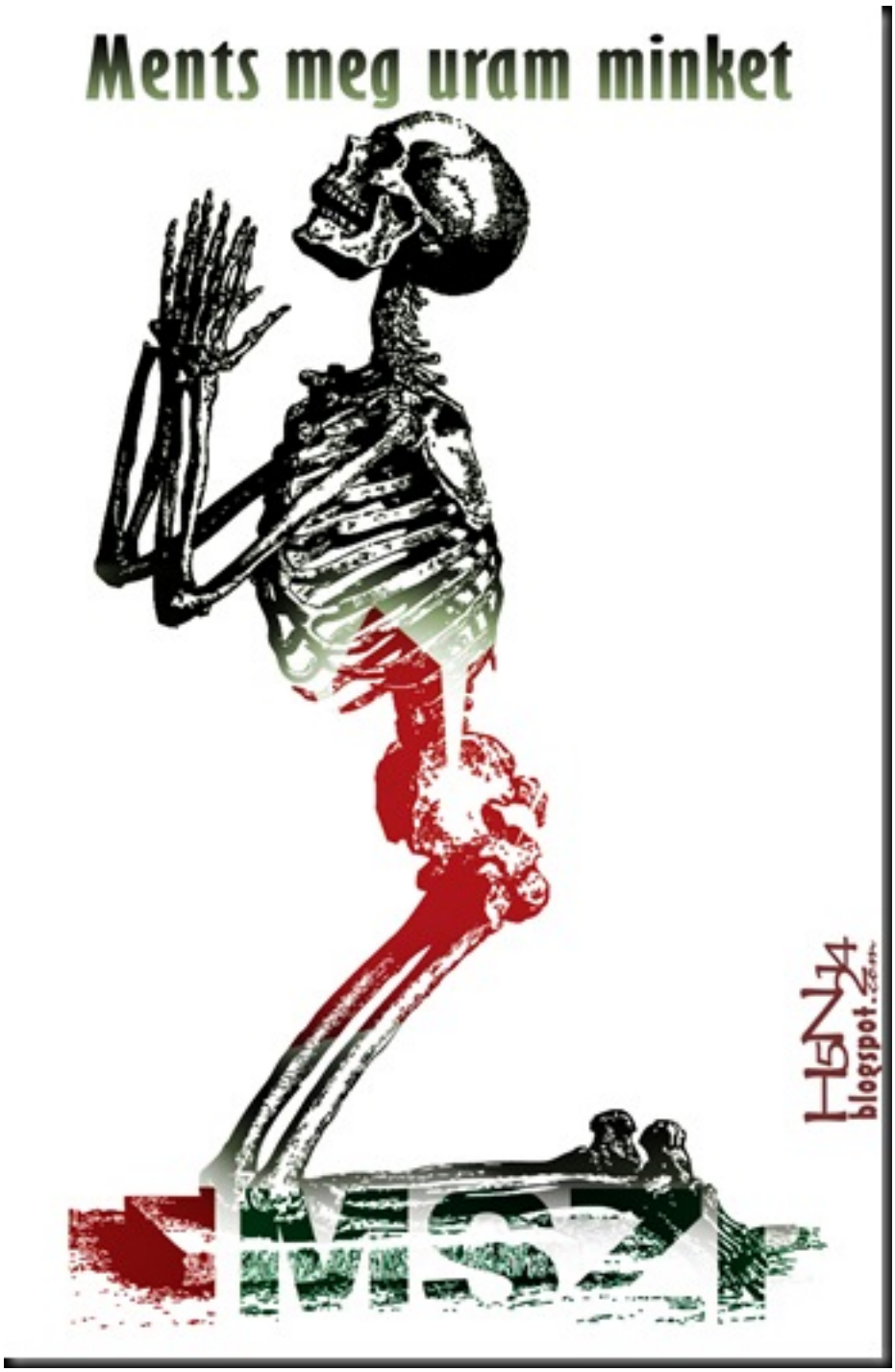
Olyan pedig nincsen sok. Egy kezünkön megszámolhatjuk, hány maradt. S aki maradt – nos, ?k már nem is igazán MSZP-sek. Sokkal inkább a senki földjén álldogálnak, és talán készülnek valamire. S éppen ideje, hogy készüljenek.

Az írás szerz?jének nevét nem fedem fel. Nincsen rá felhatalmazásom, valószín?leg jogom sincs. Meg aztán, úgyis ki fog derülni pillanatok alatt, ki követte el. S úgy is fognak vele bánni: mint egy elkövet?vel. Úgy fognak vele bánni azok, akik naponta kérik számon az ellenzéken a demokráciát, a demokratikus elkötelezettséget. Számon kérnek – pusztán cinizmusból. Számon kérnek, mert lelkiismeretlenek.

És az a legszörny?bb, hogy már ez is mindegy. És az a legmegnyugtatóbb, hogy mindegy.

Kitelt a becsület. A becsületük. Tudják ?k is. S nincs más esélyük, mint hogy magukkal rántsák az ellenzéket. Semmi sem fogja visszatartani ?ket attól, hogy megpróbálják. Bárhogyan, bármilyen eszközzel. Lévén, belül mind t?r?lmetszett bolsevik. Hiába a Boss öltönyök, a sima mosolyok, az európai máz, a simulékonyság, a sok szöveg – hiába minden. „A törvény szövedéke mindig fölfeslik valahol.” Most már mindig fölfeslik.

Nyolc esztend? éppen elegend? volt hozzá, hogy megmutassák igazi, legbels? valójukat. És most már semmi sem számít. Amit még lehet, ellopják. Akit még lehet, meg- és kitagadják. Amit még lehet, tönkretesznek. S ameddig tudnak, még hazudnak.

Aztán majd más világ jön. Nagyon más világ. De most, a végjáték idején álljon itt a dokumentum, illetve néhány fontos részlet bel?le. Hogy lássuk és jegyezzük meg, miképpen látja ?ket egy közülük, egy, az utolsó tisztességesek közül. Kordokumentum ez. Látlelet. Tanulsága van. Mindannyiunk számára…

Kezdjük a végén.

A szerz? így zárja sorait: „Úgy vélem, hogy nem cáfolható, a nemzet sorsa szempontjából nincs pozitív történelmi hagyományunk. A baloldal nálunk mindig küls? segítséggel került hatalomra. Ezért is helytelen mindenki mást az ország kormányzására eleve alkalmatlannak min?sítenünk.”

És tényleg… Az MSZP úgy tesz, mintha történelmi szükségszer?ség lenne hatalomra kerülésük és hatalmon maradásuk. (S természetesen ezzel mindjárt megvádolják az ellenzéket…) Azt mondják, ha ?k nem, ha nem ?k, akkor mindennek vége. Pedig ez tényleg nem egy baloldali ország. Illetve helyesebb úgy fogalmazni: nem úgy,

ahogy ?k képzelik. S bizony, mindig küls? segítséggel kerültek hatalomra. Küls? segítséggel, mint a második világháború után, mint ’56 után – s aztán 34 évig. Küls? segítséggel és a legnyersebb, legbrutálisabb er?szakkal. Lásd még Kun Béláékat. (Aztán nagyon fel voltak háborodva, hogy az orgoványi erd?ben átlovagoltak a fejükön. Ami nem volt éppen szép és demokratikus, de azok után, amit m?veltek, legalább érthet?…)

Küls? segítség, nyers és brutális er?szak – vagy nyers és brutális hazugság. A legutóbbi id?ben így sikerült. 2002-ben és még inkább 2006-ban.

S hogy ne feledkezzünk meg 1994-r?l: akkor, amikor a második szabad választáson elsöpr? gy?zelmet arattak, a jobboldali pártok több szavazatot kaptak, mint Hornék! Csak azok a szavazatok elvesztek, lévén a jobboldalon számtalan párt és pártocska… Ez tény, csak mindig elfeledkezünk róla.

A lelkiismeretlen hazudozás mellett pedig szintúgy megjelent a küls? segítség. Ezt a küls? segítséget ma úgy hívják: multinacionális, globális t?ke.

Ha valaki ezt leírja, számíthat rá, hogy bigott és t?keellenes jobboldalinak, még inkább széls?jobbosnak fogják titulálni. Nos, nézzük meg, mit ír err?l szerz?nk, a baloldali tudós ember: „2006 nyarán végleg leleplez?dött ez a politika, s azóta a helyzet csak fokozódik. Kiderült, hogy kikb?l is áll a párt, s valójában kinek az érdekeit képviseli a szocialista kormány. Nyilvánvaló, hogy a multik érdekeinek egyoldalú túlhangsúlyozása miatt elvesztett az MSZP 1,5 millió szavazót. Tehát a multik ennyire ádáz közhatalmi kiszolgálásával muszáj lesz mind jobb-, mind baloldalon szakítani! S persze új alkut is kell majd velük kötni.”

A Fidesz, akár hatalmon, akár ellenzékben felhagyott, vagy megpróbált felhagyni a „multik ennyire ádáz közhatalmi kiszolgálásával”, azonnal rázuhant a legaljasabb, legnemtelenebb baloldali támadás, és az írástudók árulásában b?nös baloldali média. (Lásd: pécsi vízm?, hogy csak a legutóbbit említsük!) Aki itt megpróbálta nem ádázul kiszolgálni a multikat, arra nyomban rásütötték, hogy nem európai, nem modern, nincsen köze a mai világhoz és a realitásokhoz, továbbá múltba réved, és végül – kell-e mondanom? – antiszemita.

S miközben folyt a multik ádáz kiszolgálása, mint a mai magyar „baloldal” egyetlen éthosza, a színpadon eljátszottak már mindent, és mindennek az ellenkez?jét. Olykor belülr?l hozták a szerepet. Mint például akkor, amikor Gyurcsány a kilencvenes évek legelején arról értekezett a Mozgó Világ hasábjain, hogy nemsokára csak annak lesz befolyása, akinek nagyon sok pénze van. S hogy ez így helyes. Aztán nagyon sok pénze lett, és vett magának pártot, vett magának miniszterelnökséget. És tönkretette az országot, az áruló írástudók és médiagazemberek lelkes segedelme és helyeslése közepette. Most meg kiállt az övéi elé, és belesikoltotta a mikrofonba, hogy „ébreszt?, demokraták!”, meg hogy „sok-sok szocializmust” akar. Pfuj… Okádék egy ember…

Aztán belülr?l hozta a szerepet ?szödön is, amikor tettestársai el?tt színt vallott. (Utóbb a csak hozzá fogható gazember-értelmiségünk megmagyarázta és üdvözölte az elhangzottakat mint „igazságbeszédet”…)

Belülr?l hozták a szerepet akkor is, amikor kijelentették: „Nem a békákat szoktuk megkérdezni, hogy lecsapoljuk-e a mocsarat.” Belülr?l hozták a szerepet akkor is, amikor 2006. október 23-án kil?tték a szemeket. Akkor lehetett látni, mit tennének velünk, ha most harminc-negyven esztend?vel korábban lenne…

S mit játszottak még?

Hát játszottak száz- meg ötven- meg húsz- meg öt és fél napos programokat. Bejelentettek már mindent, és semmib?l sem lett semmi. Sírdogáltak a kamerák el?tt félrehajtott fejjel, debil pofával. Megígértek már mindent, és minden ígéretüket leszarták. Könyékig turkáltak és turkálnak a zsebeinkben, miközben Fittelina hercegn?t viszik táncba… Elmondták, hogy a modernitás útja az állam leépítése.

És most?

Most meg kiáll elénk az új titán, és a képünkbe vágja szemrebbenés nélkül: Nemzeti minimum, hogy az állam mindig részt vállal az egészségügyben, az oktatásban és a munkahelyteremtésben. Uramisten! Akkor mi végre volt ez a nyolc lidérces esztend?? Mi végre volt Molnár és Horváth Ágnes? Mi végre a lerombolt egészségügy? A meghurcolt és közellenségnek kikiáltott orvostársadalom? A vizitdíj meg a tandíj? Mi végre a sok-sok, a békák megkérdezése nélkül lecsapolt mocsár? Mi végre a luxusautó hátsó ülésén, egy igazi elmebeteg energikusságával elmondott kampánybeszéd az adócsökkentésr?l, s mi végre mindjárt utána az adóemelés? Hová lett a pannon puma, disznófej? nagyurak, hogy legyetek átkozottak mindahányan!

Most kiáll elénk az ifjú titán, immáron bajuszka és szakállka nélkül, és szemrebbenés nélkül közli: „Ha bizalmat kap tavasszal a baloldal, a világ egyik legélhet?bb városává teszi Budapestet”. Uramisten! Húsz éve, húsz rohadt éve garázdálkodtok itt, Budapesten, s lett a mi szép városunk sivatag; a kosz, a retek, a slum, a dzsuva apoteózisa. S miközben ezt tettétek, a világ összes pénzét elloptátok. A végén már a látszatra sem ügyeltetek, mert elhittétek, így lesz ez már az id?k végezetéig. Mire kérsz te bizalmat, te nyomorult? Mire? Huszonöt perce vagy miniszterelnök-jelölt, és máris hozod a kötelez?t: összevissza hazudozol! Egyszer azt mondod, nem tekinted ellenségnek a jobboldalt, aztán így nyilatkozol a szennylapnak: „(…) a törésvonal nem jobboldali vagy baloldali pártok között húzódik, hanem a demokraták és a nem demokraták között. Az egyéni érdeket képvisel?k és a közösségben hív?k; a reálisan gondolkodók, a felel?sen gazdálkodók és a populisták között. Törésvonal húzódik azok között is, akik a társadalmi különbségeket csökkenteni akarják, illetve, akik konzerválni azt. Ezek eltér? világképek.”

Micsoda gennyes, velejéig hazug, buta, szarházi mondatok… Demokraták és nem demokraták, mi? Csökken? társadalmi különbségek és konzervált társadalmi különbségek, mi? Pfuj… Okádék egy ember…

Ismered-e amúgy József Attilát? Figyelj:

„(…)Rám csapott,
amib?l eszméletem, nyelvem
származik s táplálkozni fog,

a közösség, amely e részeg
ölbecsaló anyatermészet
férfitársaként él, komor

munkahelyeken káromkodva,
vagy itt töpreng az éj nagy odva
mélyén: a nemzeti nyomor.

Ezernyi fajta népbetegség,
szapora csecsem?halál,
árvaság, korai öregség,
elmebaj, egyke és sivár

b?n, öngyilkosság, lelki restség,
mely, hitetlen, csodára vár,
nem elegend?, hogy kitessék:
föl kéne szabadulni már!

Ez az örökségetek. Negyven, és háromszor négy év után. S még ez:

„A munkásnak nem több a bére,
mint amit maga kicsikart,
levesre telik és kenyérre
s fröccsre, hogy csináljon ricsajt.

Az ország nem kérdi, mivégre
engedik meggy?lni a bajt
s mért nem a munkás védelmére
gyámolítják a gyáripart.

Szöv?lány cukros ételekr?l
álmodik, nem tud kartelekr?l.
S ha szombaton kezébe nyomják

a pénzt s a büntetést levonják:
kuncog a krajcár: ennyiért
dolgoztál, nem épp semmiért.”

Na, ez maradt utánatok. Erre csináljatok „büszke kampányt”, átkozottak!

Amúgy jó, ha tudjátok: József Attila minden sora él?, eleven valóság ma is – egyet kivéve. Egy sor már nem igaz, mégpedig ez: „Az ország nem kérdi, mivégre engedik meggy?lni a bajt” …

De. Az ország most meg fogja kérdezni. És az utánatok jöv?k válaszolni fognak erre a kérdésre. S az lesz a ti végzetetek, a végetek.

A dokumentum szerz?je err?l így ír: „Mindamellett már el?zetesen tudomásul kell vennünk valamit. Tudniillik a Fidesz kísérletének esetleges összeomlása egyáltalán nem áll sem az ország, sem a baloldal érdekében. Ugyanis nem az MSZP vagy valamiféle jogutód baloldal fog következni a hatalmi váltógazdaságban. Nemhogy gyors, de

hosszabb távú baloldali revánsra sincs ma már esély. Az MSZP országos listája is mutatja, hogy a változások ?rei a pártot belülr?l tökéletesen monolizálták és oligarchizálták. Tehát véglegesen kiderült, hogy bels? mozgástér az MSZP keretei között nincs. Azonban éppen ezért nincs esélye az MSZP-nek a népszer?ség visszaszerzésére sem.”

Hát így, disznófej? nagyurak.

Ez a harc lesz a végs?. És most tényleg, végre…

Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu

Ajánló